

– Які ж ви молодці! Он як високо ваші літачки здійнялися! Може, виростите й станете **ІНЖЕНЕРАМИ**, як я?

– Дідуню, а хто такий інженер?

– Це людина, яка вигадує, конструює, створює та обслуговує технічні пристрої.

– А як вона їх вигадує?

– Іноді – сама, інколи – з допомогою вчених, а часом – і за підказками природи.

– Як же почути ці підказки?

– Їх можна і почути, і побачити, і навіть торкнутися... Слід бути допитливим, спостережливим, мати гарну уяву й любити фантазувати! А ще – читати цікаві книжки.

О! Це, бува, не про мене?

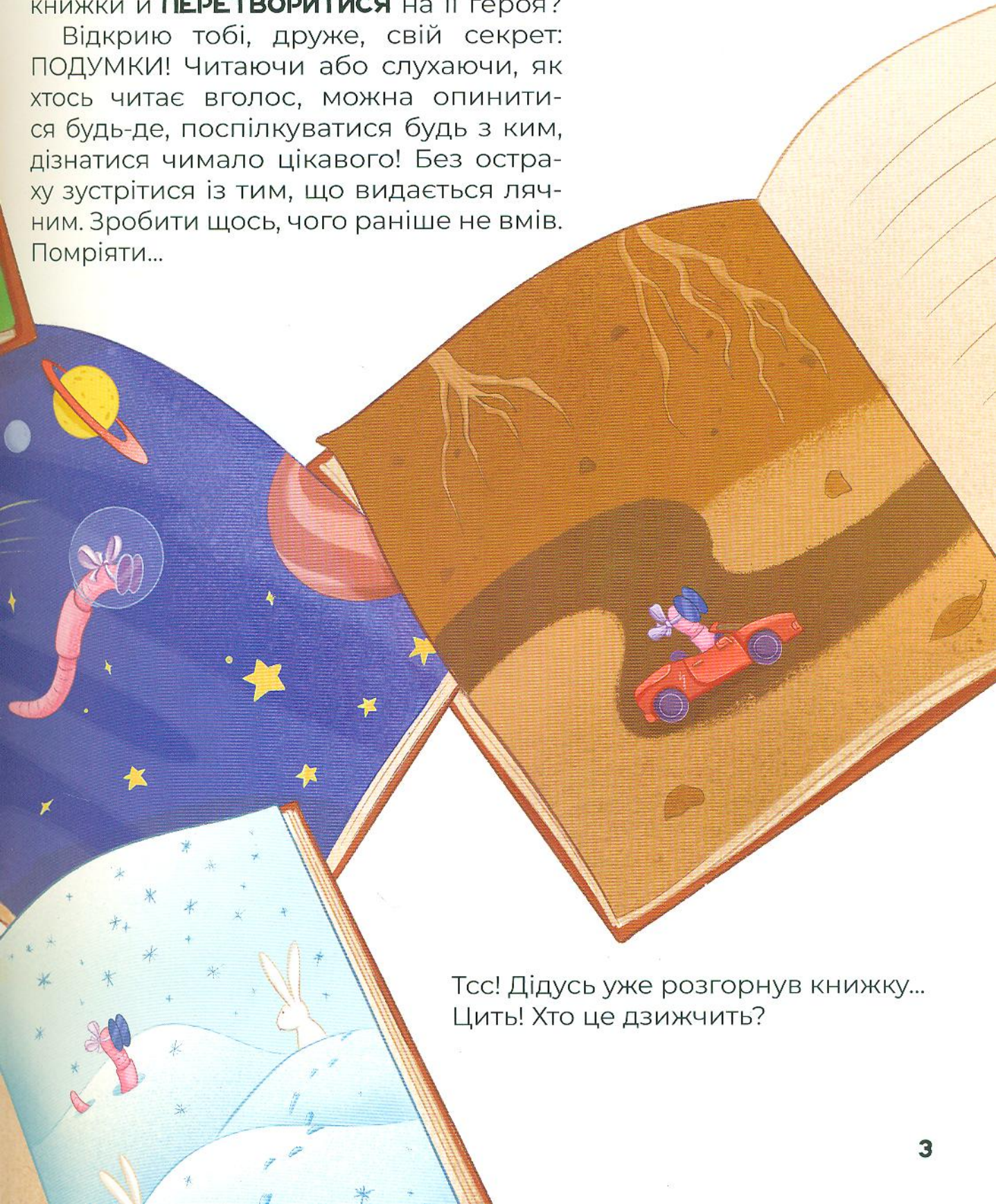
Адже саме я найдопитливіший у світі (з-поміж дощових черв'яків, безперечно!). А ще спостережливий. І непосидючий. Мене цікавить геть усе! Обожаю подорожі. А який я фантазер!

Саме завдяки такій вдачі я став героєм цікавих книжок про **ДИВОВИЖНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ**.

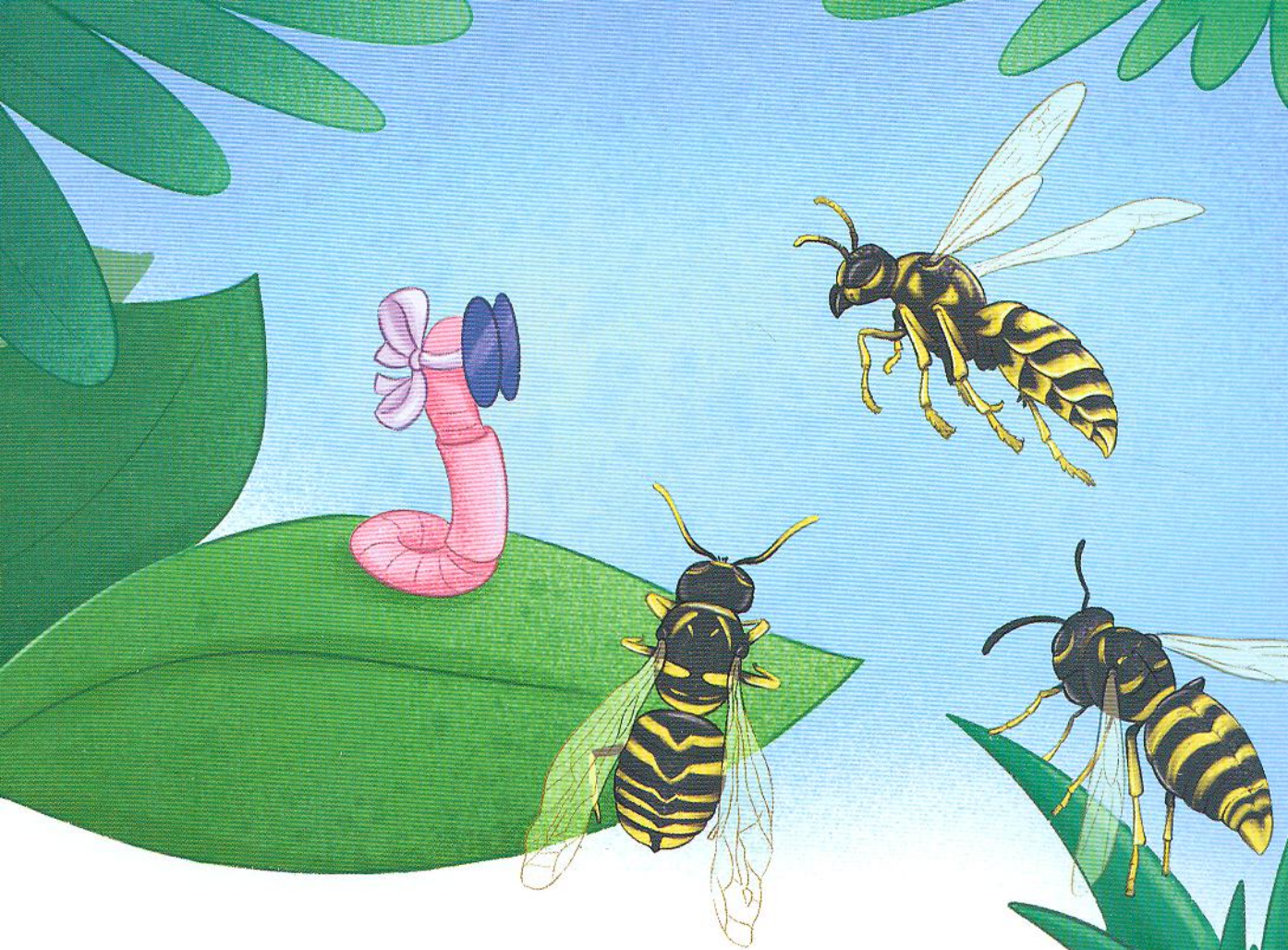
Ба більше: у мене є чарівні окуляри, крізь які я бачу те, чого інші побачити не здатні. А ще знаю мову рослин і тварин, та й людську розумію.

Але... як потрапити на сторінки іншої книжки й **ПЕРЕТВОРИТИСЯ** на її героя?

Відкрию тобі, друже, свій секрет: ПОДУМКИ! Читаючи або слухаючи, як хтось читає вголос, можна опинитися будь-де, поспілкуватися будь з ким, дізнатися чимало цікавого! Без остраху зустрітися із тим, що видається лячним. Зробити щось, чого раніше не вмів. Помріяти...

Тсс! Дідусь уже розгорнув книжку...
Цить! Хто це дзижчить?

– Як же нам не з-з-зумкотіти? Як же нам не дз-з-зеленчати? Книж-ж-жечки гортають діти!

Тож-ж-ж доречно розказ-з-ати: друком ви-йшли всі ці каз-з-ки саме з нашої підказ-з-ки!

– Як вас звати-величати? Певно, ви бджоли?

– Ні, ми – паперові оси: Дзумка, Джужа й Дзика!

– Паперові?!

– Друж-ж-же, саме так! Адж-ж-же ми навчилися **ПЕРЕТВОРЮВАТИ** деревину на папір набагато раніше за людей.

– Для створення книжок?

– Ні, для спорудж-ж-ження наших гніз-з-зд! Але в схож-ж-жий спосіб!

гнізда паперових о

